

Там, де море з небом обнялося,
Обрій — мов натягнута струна.
А за ним — безмежне безголосся,
Мороком покрита таїна.

Що воно собою заступає,
Розумом несила осягти...
Небо сяє, синє море грає,
І зовуть незвідані світи.
